

ckém, zrušiti dle § 7 zák. o ss, jinak však bylo stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 2698.

Četnictvo (Slovensko): I. * V den 28. prosince 1922 nepříslušel četnickým gážistům býv. uherského četnictva, kteří nebyli převzati do služeb československého státu jako aktivní příslušníci četnictva, proti tomuto státu právní nárok na pensi. — II. Četnictvo býv. státu uherského nebylo součástí branné moci rak.-uherské po př. uherské.

(Nález ze dne 25. září 1923 č. 15916.)

V ě c: Alexandr F. v Košicích proti ministerstvu vnitra stran odepření četnické pense.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad žádost st-lovu, aby byl převzat do evidence čsl. četnických pensistů a aby mu byla vyplácena pense na vrub čsl. republiky, z důvodu, že st-l byl po státním převratu ve službách maďarského státu jako aktivní četnický gážista, čímž pozbyl čsl. státního občanství a domovské příslušnosti v území republiky čsl.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí neshledal nss důvodnou: —

St-l uplatňuje ve stížnosti, stejně jako činil již v řízení správním, proti státu čsl. právní nárok na pensi četnického gážisty.

Jest nesporno, že st-l byl v den 28. října 1918 jako aktivní četnický gážista (štábní strážmistr) aktivním příslušníkem četnictva bývalého uherského státu; rovněž není sporu o tom, že st-l nekonal vůbec službu v četnictvu státu čsl. a že také nežádal, aby byl přijat do četnictva tohoto státu jako aktivní jeho příslušník.

Svůj nárok na pensi z prostředků státu čsl. opírá st-l o to, že měl od svého zrození a má i dosud domovskou příslušnost v obci ležící na území republiky čsl.

Který zákonný předpis poskytuje z tohoto důvodu st-li právní nárok na pensi proti státu čsl., st-l neuvádí. Nss pak také neshledal, že v době, kdy bylo vydáno nař. rozhodnutí (dne 28. prosince 1922), byl tu zákonný předpis, z něhož bylo by lze dovoditi, že aktivní příslušníci četnictva bývalého uh. státu, kteří nebyli převzati do služeb státu čsl. jako aktivní příslušníci četnictva, mají proti tomuto státu vůbec nějaký právní nárok na pensi aneb že jim takovýto nárok přísluší alespoň v případě, že mají domovské právo v některé obci ležící v území republiky čsl.

Má-li snad st-l, opíraje svůj pensijní nárok o okolnost svrchu uvedenou, na mysli ustanovení § 2 zákona z 19. března 1920 č. 194 Sb., slušelo odkázati k tomu, že tohoto zákona nemůže v daném případě, kdy jde nesporně o osobu, která byla v den 28. října 1918 — jako gážista — aktivním příslušníkem četnictva býv. uh. státu, vůbec býti užito. Cit. zákon vztahuje se toliko na vojenské gážisty bývalé rakousko-uherské, rakouské a uherské b r a n n é m o c i. Jak plyne zcela nepochybně z §§ 1 a 10 zák. čl. III. : 1881, § 2 zák. čl. XXX : 1912 a § 1

zák. čl. XXXI : 1912, nebylo však četnictvo bývalého uherského státu vůbec součástí ani bývalé rakousko-uherské, ani bývalé uherské branné moci. Že v cit. zák. č. 194 z r. 1920 nebyla vůbec řešena otázka nároků gážistů bývalého uherského četnictva na pensijní požitky z prostředků státu čsl., jde zcela jasně na jevo též z ustanovení § 76 zákona ze 4. července 1923 č. 153 Sb.; v tomto předpisu se totiž stanoví, že — mimo jiné — také pro nároky na odpočivné požitky a na odbytné rakouských neb uherských četnických gážistů z povolání nepřevzatých do činné služby v čsl. četnictvu platí o b d o b n ě ustanovení zákona č. 194 z roku 1920 s některými modifikacemi obsaženými v §§ 76 a násl. cit. zákona č. 153 z roku 1923.

Otázkou, zda a pokud by st-l mohl svůj nárok na pensi proti státu čsl. v daném případě dovozovati z ustanovení §§ 76 a násl. zák. č. 153 z roku 1923, nemohl se ovšem nss vůbec zabývati, ježto žal. úřad v nař. rozhodnutí daný případ s hlediska předpisů tohoto zákona neposuzoval a také ani posuzovati nemohl, ježto v době, kdy bylo vydáno nař. rozhodnutí, cit. zákon nebyl ještě vydán.

Nebylo-li však, jak svrchu uvedeno, v době, kdy bylo vydáno nař. rozhodnutí, vůbec zákonného předpisu, který by poskytoval st-li proti státu čsl. právní nárok na pensi, pak nelze v tom, že žal. úřad nepřiznal st-li uplatňovaný nárok, spatřovati nějaký zásah do subjektivních práv st-lových (§ 2 zák. o ss). Při tom jest ovšem lhostejno, jakými úvahami se žal. úřad řídil nepřiznav st-li pensi, na niž, jak vyloženo, neměl právního nároku.

K vývodům stížnosti, že st-li přísluší nárok na pensi proti státu čsl. z důvodů jeho domovské příslušnosti v území republiky čsl. v základě trianonské mírové smlouvy, slušelo podotknouti, že i kdyby mírové smlouvy vůbec bylo lze pokládati ze bezprostřední zdroj subjektivních práv jednotlivců, nemohl by se st-l v daném případě ve svůj prospěch dovolávati mírové smlouvy trianonské, ježto tato smlouva neobsahuje ustanovení, z něhož bylo by lze dovoditi, že st-l má z důvodu jím uplatňovaného nárok na pensi proti státu čsl.

Pro otázku, má-li st-l proti státu čsl. právní nárok na pensi čili nic, — a j e d i n ě o tuto otázku v daném případě jde — jest také nerozhodno, že st-l, jak tvrdí, nemůže uplatňovati nárok na pensi ani proti n y n ě j š í m u státu m a ě r s k é m u.

Z těchto příčin bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2699.

Pozemková reforma: I. K pojmu objektů právně a hospodářsky samostatných podle § 3 lit. a) zákona záborového (věty jako II. při Boh. č. 931 adm.). — II. I rodinná hrobka může podléhati záboru.

(Nález ze dne 26. září 1923 č. 15947.)

V ě c: Jan Sch. na H. a spolčníci (adv. Dr. Ant. Jaksch z Č. Budějovic) proti státnímu pozemkovému úřadu o vyloučení objektů ze záboru.